
Bezdůvodné výpovědi? ODS šlape po pracujících

Popis

Návrhy ODS na zavedení výpovědi bez udání důvodu a další oklešťování práv zaměstnanců jdou přímo proti zájmům většiny pracujících lidí. Přihlíží jim nejen její koaliční partneři, ale i opozice, vedená podnikatelskými populisty.

„Zvýšíme flexibilitu zákoníku práce v zájmu zaměstnavatelů i zaměstnanců,“ vytkla si do kapitoly Rodinná politika a zaměstnanost současná vláda. Co to znamená v praxi?

Prodloužení zkušební doby, zkrácení výpovědní doby nebo možnost propouštět bez udání důvodu. Všechny tyto změny mohou být do plánované změny zákoníku práce vloženy naráz, pokud dojde na generální linii ODS.

Pravicová část koalice, ODS a TOP 09, se zaklíná příkladem Dánska, které sice umožňuje podobně snadné propuštění z práce, ale také garantuje štědrú podporu v nezaměstnanosti po dobu až dvou let. Tuto část naši vládní představitelé „taktně“ zamlčují.

Pravicová ideologie místo racionality

Pravice se často ráda tváří jako řádný hospodář, a tak tvrdí, že vyhazovy z práce bez udání důvodu prý pomohou naší ekonomice. Ale jak? Ani NERV, který by měl být odborným poradním orgánem vlády, se nezmohl na nic než obecné fráze. Zásadní výzva, které naše ekonomika čelí, spočívá v něčem zcela jiném než v údajné rigidnosti pracovního trhu. Česká republika je montovnou a skladištěm Evropy. Model založený na nízké přidané hodnotě produkce a nízkých mzdách se vyčerpal. Shodují se na tom odborníci ČMKOS i zaměstnavatelských svazů. Proč to „řádní hospodáři“ z Fialova kabinetu odmítají vidět a místo toho se nechají vláčet ideologickými asociálními dogmaty ODS?

Že nejde o sociálně citlivé opatření, které by vláda kompenzovala patřičnou pojistkou na straně pracujících, si už povšimli členové koaliční lidové strany. Ještě na konci ledna jednal ministr práce Marian Jurečka o zavedení výpovědi bez udání důvodu s předsedou Odborového svazu KOVO Romanem Ďurčem, který tuto možnost rezolutně odmítl. Od té doby se lidovci začali proti této změně opatrně vymezovat.

Jenže jejich nejednoznačný postoj, jakými jsou historicky proslulí, nezaručí, že nedojde na nejhorší. I když zavedení výpovědi bez udání důvodu má dle slov ministra Jurečky v návrhu chybět, poslanci ODS a TOP 09 avizovali, že budou na asociálním prvku trvat. Do zákona mohou nechat vložit pozměňovací návrh a nechat o něm hlasovat.

Pětikoalice má nyní 118 hlasů. Jurečkova strana v současnosti ovládá ve Sněmovně třináct křesel. To může stačit k tomu, aby pětikoalice nedosáhla většiny. V podobných případech nicméně platí, že pokud koaliční poslanci odmítají hlasovat s většinou, odcházejí ze sálu, aby usnadnili přijetí zákona snížením potřebné nutné minimální hlasovací většiny.

Dělají menší koaliční strany politiku, nebo jen kryjí ODS?

Návrhu však nejsou nakloněni ani politici z druhé části koalice — Piráti a Starostové. Usnadnění propouštění by byli ochotní akceptovat při patřičném navýšení odstupného a podpory v nezaměstnanosti. Pokud by zůstali poslanci těchto stran kolektivně zásadoví, znamenalo by to dalších sedmatřicet poslanců dvaatřiceti lidoveckým. A to už je v koalici většina.

Nechtěla bych být v kůži představitelů tří koaličních stran, až budou muset vysvětlovat svým voličům, že svými hlasy aktivně umožnili zavedení vyhazovů bez důvodu, pokud se na přímý dotaz staví proti. Návrh totiž mimo jiné není k nalezení ani v programovém prohlášení vlády, ani jednotlivých koaličních programech.

Ještě něčeho by si měli pracující lidé dobře všimnout. Ticho, které se u tohoto tématu rozhostilo na druhé straně sněmovních lavic také o něčem svědčí. SPD a zejména hnutí ANO přeci nebude bojovat za zaměstnance, tedy proti zájmům svých majitelů — podnikatele Okamury a oligarchy Babiše. Kdyby se snížila ochrana pracujících, podniky z holdingu by jistě netruchlily. Stačí se podívat, jakým způsobem již nyní některé z nich se zaměstnanci zachází — nechvalně proslulé jsou zejména Vodňanské drůbežárny.

Vladimír Špidla nedávno správně poznamenal, že pokud se do nejdůležitějších návrhů

změn v zákoníku práce podíváme, vidíme, že jde z drtivé většiny o opatření oslabující práva pracujících. V demokratickém státě by ale zákon měl správně myslet právě na ochranu toho, kdo je ve slabší vyjednávací pozici, a to je vždycky zaměstnanec.

Je ironické, že současná vláda ve svém programovém prohlášení slibovala „aktivní politiku zaměstnanosti a vyváženou ochranu práv zaměstnanců a zaměstnavatelů.“ Sliby chyby. Zvládne se „koalice v koalici“ postavit a „říct to Fialovi“? Nebo se „sociální cítění“ Lidovců, Pirátů a Starostů zase ukáže jen jako lesk na holínce politiky, kterou ODS šlape po pracujících lidech a jejich právech?

Datum vytvoření

09.04.2024